

نقش بازی در رشد شخصیت و مهارت‌های کودکان / بازی کودک را آماده زندگی می‌کند

بازی برای کودک یک فعالیت طبیعی و منطبق بر فطرت اوست و از بازی لذت می‌برد و انرژی بی‌پایانی برای انجام دادن آن دارد و کودک از طریق بازی نحوه زندگی در جامعه را می‌آموزد و برای بزرگسالی آماده می‌شود.

بازی برای کودک یک فعالیت طبیعی و منطبق بر فطرت اوست و از بازی لذت می‌برد و انرژی بی‌پایانی برای انجام دادن آن دارد و کودک از طریق بازی نحوه زندگی در جامعه را می‌آموزد و برای بزرگسالی آماده می‌شود.

به گزارش خبرگزاری مهر، بازی جزئی از مراحل رشد کودکان است. تحقیقات مختلف نشان داده‌اند اگر کودکان را در زمینه بازی آزاد بگذاریم شخصیت آنها بهتر شکوفا می‌شود و بازی کودکان یک ضرورت سنی است.

بازی برای کودک هدف است. به همین جهت چگونگی و طول مدت بازی را خودشان تعیین می‌کنند. با مشاهده بازی کودکان در می‌یابیم که بازی عامل تشویق‌کننده و محرک برای آنان است و از طریق بازی به ارضای نیازهای روحی خود می‌پردازند. علاوه بر آن می‌تواند عملکردهایی مثل کارآموزی، تحقیق، کار درمانی، تفریح و سرگرمی و... را برای بچه‌ها داشته باشد. بازی نه تنها باعث رشد و تکامل یادگیری در کودکان است، بلکه نشانگر رشد او نیز می‌باشد.

از اینکه چه زمانی نظر متفکران به اهمیت بازی در رشد کودک جلب شده است تاریخ مشخصی وجود ندارد. ولی شاید فلاسفه یونان از جمله افلاطون، از اولین کسانی باشند که به ضرورت و نقش بازی در رشد کودکان توجه کرده‌اند. در میان مربیان، شاید برجسته‌ترین فردی که مطالعه منظم در زمینه بازی و اهمیت آن در تربیت کودک انجام داده است، فروبل باشد. از اواخر قرن نوزدهم به بعد، تحقیقات بسیار وسیعی در این زمینه انجام شده و نظریات متعددی از سوی روانشناسان مختلف ارائه شده که فقط به بعضی از مهمترین این نظریه‌ها اشاره خواهد شد.

از نظریات بسیار قدیمی در مورد بازی، نظریه "صرف انرژی زاید" است. در این نظریه، بازی کوششی است که برای رفع خستگی یا صرف انرژی زاید بدن انجام می‌گیرد. از نظر پیاژه چنین برخوردی نسبت به بازی، برخورد سطحی و ساده لوحانه است زیرا به هیچ وجه اهمیتی را که بازی برای رشد روانی کودک دارد مشخص نمی‌کند.

در اواخر قرن نوزدهم، کارل گروس از طریق مطالعه بازی‌های جانوران، نظریه جدیدی را در بازی مطرح کرد. به نظر وی بازی تمرینی است که انسان را برای زندگی آماده می‌کند و در رشد جسمانی و یادگیری او تاثیر بسیار دارد. بازی از مهمترین عوامل رشد جسمانی، اجتماعی، عاطفی، اخلاقی و عقلانی تلقی می‌شود. مهارت‌ها و تجارب کودک از طریق بازی رشد می‌کند و پشتوانه آن نیز وسایل، مواد گوناگون، بزرگسالان و مربیان با تجربه‌ای هستند که بازی را بهترین طریق یادگیری و رشد کودک به حساب می‌آورند. بازی توانایی‌های کودک را به کار می‌اندازد و خلاقیت را به همراه می‌آورد بازی جزئی از زندگی کودک و از ضروریات مسلم رشد اوست که با تولد آغاز می‌شود.

بازی برای کودک یک فعالیت طبیعی و منطبق بر فطرت اوست و سپس رشد همه جانبه او می‌شود. کودک از بازی لذت می‌برد و انرژی بی‌پایانی برای انجام دادن آن دارد. از طریق بازی کودک نحوه زندگی در جامعه را می‌آموزد و برای بزرگسالی آماده می‌شود. کودک چه در خانه و چه در مهد کودک به فضای کافی برای بازی احتیاج دارد. کودک با بازی زندگی می‌کند از بازی لذت می‌برد و ضمن آن مهارت‌های جدیدی را کسب می‌کند. او از طریق بازی، علاوه بر رشد، اتکالی به نفس و آشنایی با محیط، حدود توانایی‌های

خود را می شناسد و سعی در رفع کمبودهای خود می کند. کودک چیزهای گوناگون را با هم مقایسه کرده، اختلافات و تشابهات آنها را در می یابد و سعی می کند موارد استفاده از آنها را نیز بیابد.

با مرور زمان کودکان در انجام فعالیت های روزانه خود مانند خوردن غذا، پوشیدن لباس و ... فعال می شوند. کودکان از طریق بازی این گونه مهارت ها را سریع تر می آموزند. کودکان از طریق مشاهده، جستجو، تامل، تفکر و کشف پدیده های نو از دنیای اطرافشان آگاه می شوند. بازی عامل تسریع کننده جهت یادگیری کودکان است.

کودکان از طریق بازی سرگرم شده و اوقات فراغت شان را با لذت می گذرانند. عملکردها بازی در هر لحظه و هر روز با رشد کودکان ارتباط دارد. منظور از رشد فقط رشد فیزیکی نیست، بلکه معنایی فراتر داشته و آن زمانی است که کودک توانایی و مهارت های لازم را در خود افزایش می دهد مثل رشد مهارت ها و تصورات، خلاقیت ها، افکار انتزاعی، پرسش های عقلانی و منطقی و روش حل مسئله و رشد صحبت کردن که شامل تلفظ درست کلمات، درک مطلب، تعداد زیاد لغات و ... است.

همچنین رشد اجتماعی و عاطفی مثل درک بیشتر مسایل اجتماعی کنترل احساسات خود، یافتن شیوه مناسبی برای ابراز عقاید خود و رشد روحی و اخلاقی مثل درک مفاهیم راستگویی، احترام به حقوق دیگران، تشخیص خوب و بد، مسئولیت پذیری در نظر گرفتن عواقب انجام کار، همه اینها در بازی حاصل می شود. بازی همانند تغذیه اهمیت داشته و ضامن سلامت کودکان است. کودکی که از سلامت جسم و روح بر خوردار باشد و در محیطی شاد و مناسب رشد کند، بی تردید بزرگسالی موفق و شاد خواهد بود.